

Kjære misjonsvenn!

Fredrikstad, 01.10.11

Fred i Jesu navn og velkommen til et nytt kontaktbrev fra IRR Mission. Vi er igjen glade for å kunne bringe deg ferske nyheter fra misjonsfeltene i Kenya og India. Anita Skaara og Mette E. Flaten har nylig kommet tilbake fra misjonsreisen til Kenya og forteller om hektiske dager i Kenya.

Kenya: Anita og Mette kom for få dager siden tilbake fra misjonsreisen til Kenya. Det var først og fremst barnehjemmet de skulle besøke denne gangen, men det var fullt program med både møter, matutdeling, samtaler og besøk i mange hjem. Vi lar de selv fortelle fra reisen:

Etter halvannet døgn på reise kom vi frem til Giribe lørdag kveld. Søndag morgen dro vi på møte til Ajego, en forsamling som ligger i nærheten av



sukkerfabrikken. På veien var det en stygg bussulykke slik at vi ble forsinket og ikke rakk selve dåpshandlingen. Det skulle være dåp og 21 personer ble døpt den dagen. Et underbart møte og mange kom frem til forbønn. Nytt for oss var også at Philemon Obonyo, sønnen til Phillip, hadde ansvaret for denne menigheten.

Før vi reiste fra Norge hadde vi lest og hørt om sultkatastrofen på Afrikas horn. Vi hadde med oss penger fra Norge slik at vi kunne kjøpe inn en del mat til utdeling. Det ble da kjøpt inn 27 sekker med mais som ble delt ut i Dede, Mohuru Bay og i Ogada. Første utdeling var i Mohuru Bay helt nede ved Victoriasjøen. De hadde da arrangert det slik at de fattigste i menigheten kom for å få sin del av maisen. Dagen



etterpå var det utdeling i Ogada som stod for tur. For oss var det utrolig gripende å være med på dette og vi fikk virkelig kjenne nøden på kroppen. Den blinde enka som vi hadde hjulpet med nytt hus for to år siden var der. En annen enke hadde gått i flere timer for å komme til denne utdelingen. Da skjedde det at hun fikk foten i klem og det så nesten ut som lilletoa ble delt i to. For å stoppe den voldsomme blødningen hadde de helt batterisyre på toa. Det var nesten så vi kjente smerten på kroppen. Heldigvis hadde vi med oss litt førstehjelpsutstyr og fikk hjulpet denne enka. Mette rensket såret, la på sårsalve og bandasje, før hun til slutt gav henne sine egne sokker. Det var imidlertid et problem til, og

det var hvordan hun skulle få med seg maisen sin den lange veien hjem. Vi fikk da en av sønnene til Daniel til å kjøre henne hjem. Dette var på fredag og på søndag var hun på plass i møtet og viste oss stolt frem foten sin. Såret var rent og det hadde allerede begynt å gro.

Så mange ganger har vi både sagt og skrevet at "Ingen kan hjelpe alle, men alle kan hjelpe noen!". Før vi lar Anita og Mette fortelle videre, vil vi gjerne få takke deg som har sendt inn penger slik at det var mulig å arrangere matutdelingen. Nøden er selvfølgelig fortsatt stor og er glad for alle som kan være med å hjelpe.

Gjensynet med barnehjemmet, arbeiderne og barna var spesielt. Det var nå over to år siden sist vi var på barnehjemmet og gjensynsgleden var stor. Selv om det var mye som manglet, var det tydelig stolte arbeidere som ønsket oss velkommen. Det er nå 15 gutter og 10 jenter på barnehjemmet. Sammen med Jane og



Aseto Elly er det fire damer som jobber turnus. Aseto Elly, den nye sosialarbeideren, har satt hygiene og fullverdig kosthold på dagsorden. Han er veldig opptatt av hygiene på hjemmet som helhet og hos det enkelte barn. Vi så raskt at da måtte vi gjøre en del innkjøp. Med oss fra Norge hadde vi en del klær, fotballer, hoppetau og nye gardiner til alle rommene. Gardinene var tynne og fungerer nærmest som en slags myggnett for vinduene. For å bedre renhold av gulvene ble det kjøpt inn såpe, mopp, kost og bøtter. Til klesvasken ble det kjøpt inn desinfeksjonsveske og såpe. Nye madrasser, laken, pledd og myggnett til de som vil ha det ble også anskaffet. Hvert barn fikk også eget vaskevannsfat, såpe, håndkle, tannbørste og tannkopp. Tannkrem ble kjøpt inn i to varianter, en for melketenner og en for nye tenner. Som du ser av bildene så skulle alt navnes og det var litt av en jobb. Vi satt fra tidlig morgen til langt på kveld for å få alt dette ferdig. En snekker ble også leid inn slik at vi fikk satt opp hyller til håndkle, tannglass/børste og såpe.

Som nevnt hadde vi med en del barneklær fra Norge som vi delte ut. I tillegg ble det kjøpt inn skoleuniformer slik at alle barna nå har to sett med skoleklær. Dette betyr at alle barna nå har bra klær både til skole og i det daglige på barnehjemmet. Det ble også kjøpt inn noen kladdebøker, farger og blyanter. Da vi skulle kjøpe inn en del matvarer må vi si at vi ble veldig overrasket over hvor dyrt det egentlig er. En kilo sukker koster nå 20 norske kroner, en sekk mais over 200 kroner. Prisene har

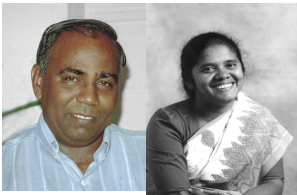


nærmest doblet seg de siste to årene og det er ikke så ofte man da har råd til å kjøpe seg f.eks. sukker. Vi bestemte oss da for å kjøpe inn flere sekker med mais, sukker og te til lageret de har på barnehjemmet. I tillegg er det kjøpt inn ekstra tepper, såpe, tannbørster, tannkrem mm. På grunn av dårlig tilgang på ved kjøpte vi inn nye matlagningsovner og kull. En del kjeler måtte naturligvis også fornyes.

Som du sikkert forstår så har det vært hektiske dager på reisen og Anita og Mette har opplevd utrolig mye. På barnehjemmet er det fortsatt flere ting som må ordnes og ytterligere innkjøp må

gjøres. Den gamle brønnen må sikres, solcelleanlegget må repareres, nye bord, stoler og sofa må kjøpes inn. På jenterommet må også veggene forhøyes slik at de går helt opp til taket. Vi ønsker også å kjøpe inn noen høner og en hane slik at de kan være selvforsynt med egg og kan slakte en høne etter behov. Det skal også plantes flere frukttrær og grønnsaker skal dyrkes. Behovene er mange og vi vil iverksette dette etter som midlene kommer inn. Vi har valgt å ta med mange bilder i dette brevet, slik at du skal få et best mulig inntrykk av det som Anita og Mette har vært med om.

India: Stephen Devakumar og hans kone Rebecca forteller om at arbeidet i India er i stadig vekst. Mange søker til møtene og de opplever en sunn vekst i sine forsamlinger. Stephen er mye ute på reiser og besøker de menighetene som står med ham i OpenDoor. Nylig har han også vært på en lengre reise til Sri Lanka. Han forteller at det er en åpen dør for evangeliet på Sri Lanka og at mange kommer både til seminarer og vekkelsemøter. Han ber oss om å huske på Sri Lanka i våre bønner.



På barnehjemmet har vi nå en veldig stabil situasjon. De arbeiderne som jobber der, har sammen med Rebecca klart å skape et harmonisk og trygt sted for barna. Selv om det nå er regntid og kanskje mye av tiden må tilbringes inne, legger ikke det noen demper på barna.

Når det gjelder bygningsmassen er arbeidet med vedlikehold nå i gang. Så snart regntiden er over vil arbeidet med rommene over spisesalen påbegynnes. Når det gjelder flere medarbeidere på barnehjemmet så jobber Rebecca fortsatt for å få tak i et par til. Det er ikke alltid så enkelt å få tak i den rette, men vi får be om at det ikke drøyer så lenge før disse er på plass.

Hos Nelson i Tambaram går virksomheten videre. Evangelister og medarbeidere virker med evangeliet og sjeler vinnes for himmelen. Nelson ber oss om å hilse til alle nådesøsken, og samtidig ber han oss huske på ham og virksomheten i våre bønner.

”Nytter det å hjelpe?”

Jesus sier selv i Mt. 28 disse kjente ord: ”Gå derfor ut ...”. Dette er en befaling til oss om å være med å vinne sjeler for himmelen. Når vi hører om hva som skjer ute på misjonsmarken, må vi takke Jesus for hva han gjør. Sjeler blir frelst og vunnet for himmelen og barna på barnehjemmet får høre om Jesus. Ingen kan hjelpe alle, men alle kan hjelpe noen. Herrens velsignelse er ikke langt unna, og vi er glad for det som han gjør. Jesus er stor og han har i sannhet all makt i himmel og på jord. Den hjelp som du og jeg kan få være med å gi, skaper resultater for evigheten – det nytter å hjelpe. Vi håper at dette brevet har vært til inspirasjon for deg og din familie. Ta gjerne en kopi og del dette også med dine venner og kjente. Om du er i kontakt med noen som ønsker å motta misjonsbrevet så gi oss beskjed om dette. Igjen takk for dine gaver og forbønner i det arbeidet som drives, og må Herren rikelig velsigne deg og dine.

Broderhilsen i Herren,

Øivind Flaten